

Lakatos Józsefné Réca

Barátság

Elsősorban leírom a múltat. A múlt az egy nehéz eset volt, mert még akkor nem dolgozhattunk, nem volt semmilyen fizetés. Alkalmi munkák voltak főleg a nőknek. Nehezen tudtunk gondoskodni a gyerekeinkről, mert nem volt semmilyen munka. Szegényesen éltünk, de a boldogság akkor is megvolt a családom között. De hála Istennek most tudjuk iskoláztatni a gyerekeinket. Mert most mennek a munkák. Most a cigányoknak is van szakmájuk a kezökben. Csak nem veszik fel munkára, mert lássák, hogy cigányosan viselkedik, mert legtöbbször a magyarok nem fogadják el a cigányokat.

Jártam almát szedni. Négy magyar asszony, három cigány asszony. Volt köztük egy asszonyka. Először ő nagyon ellenszenves volt, látszott rajta, hogy nem szeret cigányokkal dolgozni. De három-négy nap alatt összebarátkoztunk, ő volt az én párom, vele szedtem az almát. Olyan kedves volt már velem, hogy minden nap megkért engem, ne maradjak otthon, mert hiányozni fogok. Minden nap hozott nekem egy csokit. A táskába raktunk mindig egy kicsi almát, hogy hazahozzuk. De viszont nekem kicsi volt a táskám. Ő hozott nekem másnap egy táskát. Egyszer megdicsérte a felsőmet. Este kimostam, reggel elvittem neki szeretetből és barátságból. Jó volt vele dolgozni, nekem nagyon hiányzik.

Beszélgetés Lakatos Józsefné Réca írásának véglegesítéséről (jobbról Bodó Csanád)